

Dos grans mestres: Alfons Gubern i Campreciós

Joan Pinyot i Garròs

Fill d'un industrial tintorer de Sabadell, la seva família es traslladà l'any 1925 a Castellar del Vallès. Casat amb Antònia Clapès i Vilaplana, visqué al Passeig i tigué dues filles, Maria Rosa i Margarida.

Gubern cursà els seus estudis a l'Escola Pia de Sabadell. L'any 1926, en ocasió d'una estada temporal a la francesa ciutat de Vienne, assistí com a alumne d'un col·legi on hi trobà un excellent professorat que li marcà una forta empremta.

De retorn a Castellar, en Simeó Caba i Genescà esdevingué l'amic que l'agullonà i orientà vers les seves afeccions pictòriques.

El seu pare, en Fèlix Gubern i Mañà, es donà compte de la vocació d'Alfons per la pintura i, ben aconsellat pels seus amics Joan Figueras, de Sabadell, i per l'escolapi Joan Vallverdú, decidí entrevistar-se amb l'excellent pintor i professor olotí Josep Olivet i Legarés (1887-1966) que es dedicava a l'ensenyança de dibuix i pintura a Barcelona. Per un espai de cinc anys el tingué de mestre (1929-1934) i després el succeí en el professorat de diferents col·legis de la ciutat comtal (Casa de la Caritat de Barcelona).

Professor també dels escolapis de Sant Anton, de Barcelona, seguí la seva tasca als col·legis de Castellar del Vallès i a les Carmelites de Sabadell.

Una de les seves activitats més conegudes eren els Cursets d'Estiu que portava a terme ara a Castellar, ara a la masia «El Puig» de Gallifa o bé al «Verdaguer» de Correu.

L'any 1926, Alfons Gubern féu amistat amb el guardonat pintor Joan Vila i Puig (1890-1963), del qual en rebé la primera lliçió d'autèntic paisatgisme, sentint-se plenament identificat amb la seva obra.

Vint-i-cinc anys del Grup Pessebrista. Entrega de medalles del Pare Abat Cassià Just.

L'any 1940, exposa per primera vegada a les Galeries Laietanes de Barcelona i, en aquest mateix any començà a exposar a Sabadell, Terrassa, Barcelona, Saragossa, Bilbao, Sant Llorenç de Morunys, Castellar del Vallès i altres llocs de la geografia catalana, amb notable èxit de públic i crítica.

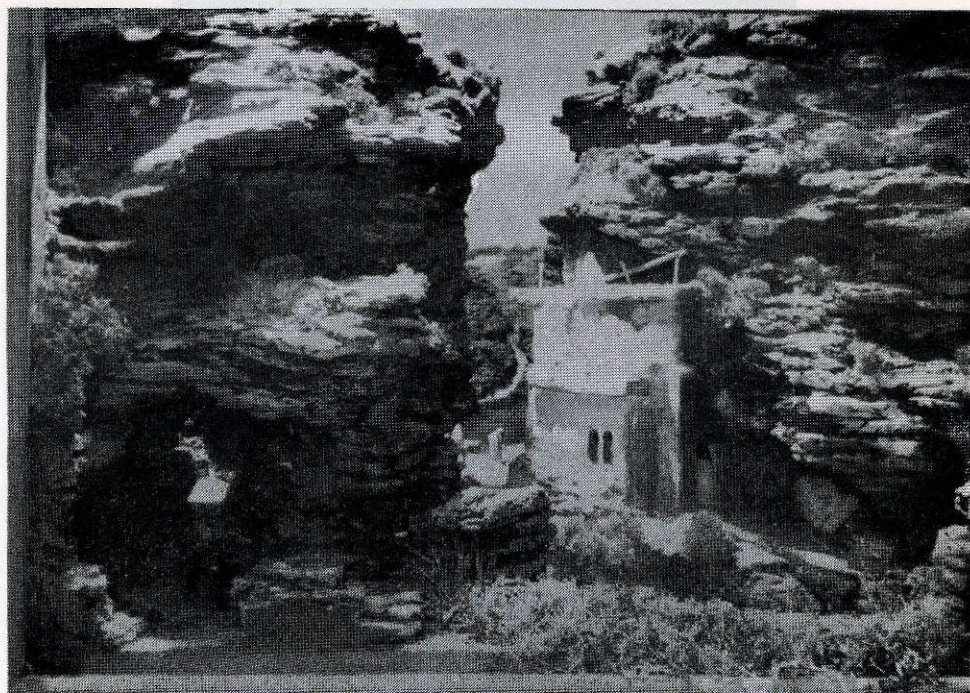
El 1945 penja quadres a unes collectives celebrades a Buenos Aires i al Perú, essent reproduït i biografiat en el volum «Pintores Españoles Contemporáneos» d'en Lluís Monreal.

Gubern es presentà quatre vegades a l'Exposició Nacional de Madrid i també a la biennial d'Arte Contemporáneo Español celebrat al «Musée Galliera» de Paris (1968).

L'any 1952 obtingué de Medalla d'Or Masriera, atorgada per la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi (avui dia Facultat) amb la pintura titulada «Espigadora».

Les seves obres figuren a importants colleccions particulars d'arreu del món (Amèrica, França, Bèlgica, Turquia, etc.).

Professor de dibuix i pintura de l'Agrupació Narcís Giralt, professor titular de l'Escola Industrial d'Arts i Oficis de Sabadell i també a l'Institut

«Fugida a Egipte», d'Alfons Gubern.

Vidal i Barraquer. Fundà la seva Escola de Pintura i Dibuix de Sabadell l'any 1962.

Com a pintor de murals, treballà a Granera i sobretot a Castellar (església de Sant Feliu del Racó, sala de plens de l'Ajuntament, Casal dels Avis, fundició Miquel Ros i absis de la capella de la Verge de Montserrat).

Al poble de Castellar es distingí també com a cronista de la vila i com a col·laborador al Setmanari Forja.

El 22 de gener de 1983, l'Agrupació Narcís Giralt li reté un homenatge en el que glossaren la seva figura els senyors Jaume Mercadé i Vergés (resaltant el seu aspecte de pintor vocacional, de pintor del món rural i, sobretot, de pintor de les garberes) i Amadeu Rosell i Hurtós.

Com a pessebrista, tingué sempre el seu diorama present a les exposicions del grup Pessebrista de la Capella de Montserrat. Escriu d'ell la crítica: «Era un veterà en l'art pessebrístic, un antic experimentat, sabedor de tots els trucs per a aconseguir un bon diorama.. Fer el pessebre per ell era un treball, una feina molt agradable; hi posava, a més de la traça, la seva illusió i tots els seus sentits. Havia bastit alguns diorames que cridaven l'atenció per la seva espiritualitat; diorames que feien sentir quan els contemplaves, semblava que un hom es trobés entre els personatges de l'escena que ell plasmava després de consultar la Bíblia; recordem, entre alguns, una anunciació de l'àngel a Maria, que encomanava devoció, un diorama de la Santa Casa, inundada de pau i sentiment que semblava que s'espargien entre els qui admiraven detalladament la seva obra.»

Alfons Gubern és l'autor del dibuix emblemàtic del Grup Pessebrista, compost de dos senzills pastors amb els seus bens tot assenyalant la imatge de la Moreneta sota dels penyasegats de Montserrat.